

Streszczenie popularnonaukowe

W odróżnieniu od badań dostępnych w literaturze, projekt zmierza do określenia jakie są determinanty wpływu polityki makroostrożnościowej na wyniki działalności banków. Pod uwagę będą brane dwa obszary tej działalności, tj. zyskowność banków oraz zarządzanie zyskami przez banki. Te dwa obszary nie spotkały się do tej pory z zainteresowaniem ze strony badaczy zajmujących się wpływem polityki państwa na stabilność sektora finansowego.

Aby rozwiązać główny problem badawczy, w badaniu postawiono dwa pytania. Po pierwsze, w jaki sposób polityka makroostrożnościowa wpływa na zyskowność banków oraz na zarządzanie zyskami przez banki? Po drugie, jakie czynniki mogą wyjaśniać ewentualne zróżnicowanie wpływu polityki makroostrożnościowej na zyskowność banków i na zarządzanie zyskami przez banki w Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Projektowane badanie łączy trzy rozległe obszary literatury bankowej i szerzej z zakresu finansów, w tym: zjawisko zyskowności, zarządzania zyskami oraz efekty stosowania polityki makroostrożnościowej. Współczesne badania na zyskownością banków wskazują, że zależy ona od: struktury akcjonariatu; struktury rynku; ładu prawnego; nadzoru; ; natężenia konkurencji w sektorze bankowym; występowania kryzysu finansowego; oraz specjalizacji banku. Literatura dotycząca zarządzania zyskami przy użyciu rezerw na ryzyko kredytowe, w kontekście międzynarodowym, wskazuje na czynniki, które wpływać mogą na to zjawisko, i obejmują one: jakość ochrony inwestorów; jakość regulacji bankowych; restrykcyjność nadzoru nad bankami; przejrzystość informacyjną; stopień rozwoju sektora finansowego; reputację audytora; strukturę akcjonariatu; model biznesu bankowego (banki tradycyjne versus islamskie); kryzys finansowy; obecność kobiet na stanowiskach menedżerskich; koncentrację rynku. Natomiast badania dotyczące polityki makroostrożnościowej nie biorą pod uwagę wpływu tej polityki na zyskowność banków oraz na zarządzanie zyskami przez banki. Podobnie, badania nad zyskownością i zarządzaniem zyskami nie koncentrują się w ogóle na roli polityki makroostrożnościowej dla tych zjawisk ani na determinantach, które mogą potencjalnie oddziaływać na związek między tą polityką oraz zyskownością i zarządzaniem zyskami.

Zatem spoglądając na poprzenie wyniki badań dotyczących polityki makroostrożnościowej, a także zyskowności banków i zarządzania zyskami przez banki, zidentyfikować można następujące czynniki, które mogą wyjaśniać zróżnicowany wpływ polityki makroostrożnościowej na wyniki działalności banków: (1) struktura rynku i konkurencja w sektorze bankowym; (2) struktura i stopień rozwoju sektora finansowego; (3) zakres otwartości gospodarki; (4) przynależność do strefy EURO; (5) jakość ładu prawnego w kraju (Eng. the governance standards).

Projektowane badanie stanowić będzie istotny wkład zarówno dla środowiska akademickiego, jak i dla decydentów w praktyce. Polityka makroostrożnościowa jest relatywnie nowym narzędziem zarządzania makroekonomicznego, a co zatem idzie niewiele jest badań koncentrujących się na jej roli dla podmiotów na poziomie mikro. Zauważyć należy jednak, że jest stosowana w wielu krajach na świecie, różniących się systemami finansowymi, strukturą rynku i konkurencją, otwartością gospodarek, przynależnością polityczną (np. strefa EURO), standardy ładu prawnego, również w Europejskim obszarze gospodarczym (EOG, ang. EEA). Stąd też, aby wyciągać uzasadnione wnioski co do roli tej polityki, należy wziąć pod uwagę czynniki moderujące oddziaływanie tej polityki na zyskowność i zarządzanie zyskami.

W tym badaniu – mając na względzie jego specyfikę - uwzględnione zostaną dane z różnych źródeł: dane mikroekonomiczne dotyczące indywidualnych banków (baza BankOrbisFocus and Bankscope), makroekonomiczne dane dotyczące gospodarek (dostępne poprzez repozytorium Banku Światowego), inne dane, takie jak struktura sektora finansowego oraz jego rozwój; struktura rynku i natężenie konkurencji, ład regulacyjny (dane dostępne poprzez repozytorium Banku Światowego, np. w Global Financial Development Database). Dane obejmować będą okres 1996-2017/8, co jest podyktowane specyfiką bazy danych nt. instrumentów polityki makroostrożnościowej. W celu rozwiązania problemu badawczego wykorzystane zostaną modele regresji, również regresje z interakcjami. Wśród rozważanych metod estymacji znajdują się: metoda efektów losowych (random effects), metoda GLS oraz jednoetapowy i dwuetapowy estymator GMM. Badana będzie również odporność wyników badań na modyfikacje zmiennych objaśniających oraz doboru zmiennych objaśniających.